ΕΤΟΣ Ε'. ΛΕΜΕΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ 9 ΙΟΥΛΙΟΥ 1888 ΑΡ. 18:

Συνδρομὴ ἐτησία τοὺς πληρωτέα.
Ἐντὸς πόλεως τῆς Κύπρου Σελ. 8
Ἐν τοῖς χωρίοις 6
Ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ φρ. 15

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Καταχωρήσεις προπληρωτέαι. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν. Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ φύλλου καταχωρίζονται δωρεάν

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ἐν τῷ τυπογραφείῳ τῆς «Σάλπιγγος» ἐκτελοῦνται διάφοροι τυπογραφικαὶ ἐργασίαι λίαν φιλοκάλως καὶ εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς, πωλοῦνται δὲ ἕτοιμοι φορτωτικαί, γραμμάτια χρεωστικὰ ἐπὶ ἀγγλικοῦ κυανοῦ χάρτου, ἐκφορτωτικὰ κλ. Τοιαῦτα οἱ βουλόμενοι εὑρίσκουσι καὶ εἰς τὰ καταστήματα τῶν κ. κ. Κ. Ἐλευθεριάδου ἐν τῇ ἀγορᾷ Ληδρᾶ καὶ Κ. Παπαδοπούλου ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Μαραθεφτῶν, ὑπ' ἀρ. 93. Πρὸς τοὺς κ. αὐτοὺς χάριν συντομίας δύναται πᾶς τις νὰ δίδῃ οἱανδήποτε παραγγελίαν διὰ τυπογραφικὴν ἐργασίαν.

Τὴν ἐπιτροπείαν τοῦ φύλλου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀνέλαβεν ὁ κ. Ἀντώνιος Ι. Καμπανέλλης, πρὸς ὃν παρακαλοῦνται οἱ ἀξιότ. συνδρομηταὶ νὰ πληρώνωσι τὰς συνδρομὰς τῶν λαμβάνοντες παρ' αὐτοῦ τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις.

ΕΚ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΠΡΟΣ ΤΑ ΑΝΩ ΚΑΙ ΟΥΧΙ ΕΚ ΤΩΝ ΑΝΩ ΠΡΟΣ ΤΑ ΚΑΤΩ.

—ο:ʃ:ο—

Ἐλέχθη καὶ ἐγράφη πολλάκις ὑπὸ πολλῶν ὅτι λυσιτελέστερον καὶ σκοπιμώτερον θὰ ἐδαπάνα τὸ χρῆμά της ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἡ ἐν Αἰγύπτῳ Κυπρ. Ἀδελφότης ἐὰν, ἀντὶ τῆς συντηρήσεως τεσσάρων εἰς διάφορα τῆς νήσου μέρη δημοτικῶν σχολείων, ὧν οἱ καρποὶ σχετικῶς, δι' ἕνα ἢ ἄλλον λόγον, εἶνε μικροῦ λόγου ἄξιοι, κατήρτιζε καὶ συνετήρει εἰς κεντρικόν τι τῆς νήσου μέρος ἓν γυμνάσιον, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξερχόμενοι οἱ μαθηταὶ νὰ ὦσιν ἱκανοὶ ὅπως μεταβαίνωσιν ἀμέσως εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ἀλλ' ἡμεῖς ἔχομεν ἀρκετοὺς λόγους, ὄχι μόνον νὰ μὴ συμφωνῶμεν μετὰ τῶν προτεινόντων καὶ ὑποστηριζόντων τὴν τοιαύτην γνώμην, καὶ νὰ θεωρῶμεν μόνην τὴν σύστασιν διδασκαλείου ἀντὶ γυμνασίου ὡς εὐεργέτημα διὰ τὴν πατρίδα, ἀλλὰ καὶ νὰ θεωρῶμεν ὡς λίαν κατεπείγουσαν καὶ ἀναγκαίαν τὴν σύστασιν τούτου, πρὶν ἢ ἐκλείψῃ καθ' ὁλοκληρίαν ὁ πρὸς τὰ γράμματα ἔρως τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ καὶ πρὶν διαδοθῇ ὁ μεμολυσμένος τῆς σχολαστικότητος καὶ ἡμιμαθείας ἀὴρ, τοῦ ὁποίου τὰ ἀποτελέσματα εἶνε χείρονα καὶ αὐτῆς τῆς ἀμαθίας.

Ὑποτιθέσθω ὅτι κατηρτίσθη ἐν Κύπρῳ γυμνάσιον. Τίνες ἐκ τῶν κυπρίων θὰ μεταβαίνωσι καὶ φοιτῶσιν εἰς αὐτό; Βεβαίως ἐκ τῆς εὐπορούσης τάξεως ἐκείνης, τῆς ἀνέτου καὶ ἡσύχου βίου ἀπολαυούσης καὶ, συνεπείᾳ τούτου, ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν χάριν ἐπιστήμης τινὸς ἐπιδιωκούσης διὰ τὰ ἴδια τέκνα, τοιαῦται δὲ τάξεις ἀπαντῶσι μόνον εἰς τὰς πόλεις, ὅπου οἱ ἄνθρωποι, δεδομένοι εἰς ἄλλας βιοπουριστικὰς ἐπιχειρήσεις, οὔτε γεωργοὶ ἀλλ' οὔτε ἐργατικοὶ δύνανται νὰ ἦνε. Οὕτω λοιπὸν οἱ φοιτηταὶ τοῦ γυμνασίου μας θὰ ἀπαρτίζωνται ἐκ πολιτῶν μόνον. Ἀλλ' ὄχι· πιθανὸν καὶ χωρικοί τινες, νὰ πέμπωσι τὰ τέκνα των εἰς τὸ γυμνάσιον, ἀφοῦ μάλιστα ἐνταῦθα ἡ δαπάνη θὰ ἦνε ἀσήμαντος· μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν των ὅμως ἐκ ταῦ γυμνασίου, ποῖον, νομίζετε, ἔργον θὰ ἐκλέξωσιν οὗτοι πρὸς ἀποκατάστασίν των; Ἐὰν μὲν ἔχωσι τοὺς τρόπους, θὰ ἐκλέξωσι μίαν ἐπιστήμην καὶ ν' ἀπέλθωσιν εἴς τι Πανεπιστήμ. ἐὰν δὲ δὲν δύνανται εἰς τοῦτο, ἢ θὰ κατέλθωσιν εἰς μίαν πόλιν, εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τῆς νήσου, νὰ ζητήσωσι θέσιν γραμματέως, ἢ θὰ κυνηγήσωσι διδασκαλικήν τινα θέσιν. Εἶνε ἀνόητον νὰ ὑποθέσωμεν, ἔστω καὶ πρὸς στιγμήν, ὅτι ἀπόφοιτος τοῦ γυμνασίου θὰ καταδεχθῇ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πατρῴαν οἰκίαν καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰ πατρικὰ ἔργα, νὰ γείνῃ δηλ. σπορεὺς καὶ ζευγᾶς καὶ θεριστὴς κτλ.

Πρὸς ἀπόδειξιν ταῦ ὅτι τοιοῦτόν τινα βίον Θὰ ἐπιδιώξῃ πάντως ὁ ἀπόφοιτος τοῦ γυμνασίου, ἀρκεῖ νὰ ῥίψῃ τις ἓν βλέμμα εἰς τοὺς νῦν ἀποφοίτους τῶν ἑλληνικῶν σχολείων τῆς νήσου. Τίς τῶν παίδων τῶν χωρικῶν δὲν φοιτᾷ εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ καταλάβῃ διδασκαλικήν τινα θέσιν, τίς δ' ἐκ τούτων, ἐξερχόμενος τοῦ ἑλληνικοῦ, ἔστω καὶ δεκαπενταέτης, δὲν ἐπιδίδεται ἀμέσως εἰς τὸ διδασκαλ. ἐπάγγελμα; Προτιμᾷ ἔστω καὶ δεκάλιρόν τινα διδασκαλικὴν θέσιν μὲ 7 μαθητὰς, παρὰ ν' ἀναλάβῃ πάλιν ἄροτρον καὶ πτύον καὶ δρέπανον. Ἀπόδειξις τούτου εἶνε προσέτι καὶ τὸ ὅτι ἐφέτος περὶ τὰ 30 νέα σχολεῖα ἠνεῴχθησαν ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ἐπιχορηγήσεως τῆς Κυβερνήσεως, ἧς, ὅμως, ἡ ἐπιχορήγησις εἶνε ὡρισμένη δι 180 μόνον δημοτικὰ σχολεῖα, ἐνῷ σήμερον τοιαῦτα καθ' ὅλην τὴν νῆσον εἶνε περίπου 230.

Ποῖος λοιπὸν ὁ σκοπὸς τοῦ γυμνασίου ἐν Κύπρῳ, ἀφοῦ ὁ ἀποφοιτος τούτου δὲν Θὰ ἐπανέλθῃ πλέον εἰς τὰ πατρικὰ ἔργα; Νὰ μεταβάλῃ βαθμηδὸν τοὺς γεωργοὺς εἰς ἐμπόρους, τοὺς γαιοκτήμονας εἰς ἐπιστήμονας, τοὺς χωρικοὺς εἰς πολίτας, τοὺς ἐργάτας τῆς τροφοδοτείρας γῆς εἰς ἐρευνητὰς τοῦ ἐνάστρου οὐρανοῦ κλ: Ἀλλ' ἡ Κύπρος εἶνε νῆσος καὶ νῆσος γεωργικὴ καὶ ὁ κύπριος διὰ νὰ ζήσῃ πρέπει νὰ ἐργάζηται τὴν γῆν. Ἄνευ τῆς γεωργίας καὶ ὁ ἔμπορος Θὰ στερῆται πραγματειῶν, καὶ ὁ ἐπιστήμων πελατῶν, καὶ ὁ πολίτης οἰκιῶν καὶ ὁ φυσιολόγος τῶν πρὸς συντήρησιν τῆς ἰδίας φύσεως. Ἐκτὸς ἐὰν Θέλωμεν νὰ τοῦ ἀλλάξωμεν πατρίδα, καὶ εἰς τοῦτο βεβαιότατα Θὰ καταλήξῃ τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' ἐρωτήσατε περὶ τούτου τὴν μικρὸν ἀφ' ἡμῶν ἀπέχουσαν Ἀλεξάνδρειαν, τὴν πλέον πασῶν τῶν ἄλλων χωρῶν φέρουσαν τὰ βάρη τῶν ἀποδημικῶν ἢ περιηγητικῶν ὀρέξεων μας, νὰ μάθητε τὰ καλὰ τῆς ἀποδημίας καὶ ποῖα προφόντα ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ ζήσῃ τις εἰς τὰ ξένα.

Ἡ Κύπρος εἶνε νῆσος γεωργικὴ ἐπαναλαμβάνομεν καὶ ὁ κύπριος διὰ νὰ ζήσῃ, διὰ νὰ εὐτυχήσῃ, διὰ νὰ ἀνακύψῃ, πρέπει νὰ ἀποβάλῃ διὰ παντὸς τὴν ὀκνηρίαν, καὶ νὰ γείνῃ ἐργατικός, πρέπει νὰ ἀποκτήσῃ στοιχειώδεις περὶ παντὸς πράγματος γνώσεις, χωρὶς νὰ τοῦ φουσκωθῇ τὸ μυαλὸν, πρέπει νὰ τῷ ἐμφυτευθῇ ὁ ἔρως πρὸς γεωργικὰς ἐπὶ τὸ μεθοδικώτερον ἐπιχειρήσεις, πρέπει τέλος νὰ τῷ καταστα θῇ γνωστὸν ὅτι «ἱδρῶτι τοῦ προσώπου του φάγεται τὸν ἄρτον του» καὶ ὅτι ἱδρῶτι τοῦ προσώπου του καὶ πόνῳ τοῦ σώματός του μόνον δύναται νὰ σηκώσῃ τὴν κεφαλὴν ὑψηλὰ, καὶ ν' ἀποβάλῃ πᾶσαν δουλοπρεπῆ ἰδέαν, καὶ νὰ ἴδῃ ἀντίκρυ τοὺς τολμῶντας νὰ τῷ φιλονεικῶσι τὴν ἐλευθερίαν. Ταῦτα δὲ πάντα δὲν κατορθοῖ νομίζομεν τὸ γυμνάσιον, τοὐλάχιστον πρὸς τὸ παρὸν, πρὶν ἢ προηγηθῇ ἡ δημώδης ἐκπαίδευσις, ἡ ἀληθὴς ἀνάπτυξις καὶ ἡ ἀπόκτησις ὠφελίμων καὶ βιοποριστικῶν γνώσεων, ἀναγκαίων εἰς τὸν καθημερινὸν βίον, πρὶν ἢ δοθῇ καὶ εἰς τὸν τεχνίτην ἡ μέθοδος πρὸς ταχυτέραν καὶ ἐντελεστέραν τοῦ προϊόντος τῆς τέχνης του κατασκευὴν, καὶ εἰς τὸν γεωργὸν τὰ μέσα πρὸς ἀσφαλεστέραν καὶ ἐπιτυχεστέραν τοῦ προϊόντος του ποιότητα καὶ εἰς τὸν ἔμπορον οἱ τρόποι πρὸς εἰλικρινεστέραν καὶ ἐπικερδεστέραν τῶν ἐμπορικῶν πράξεών του διεξαγωγήν. Τούτων δὲ πάντων τὰς ἀρχὰς σπείρει κυρίως ἡ κατὰ τὴν νέαν μέθοδον δημώδης παιδευσις, ἡ κυρίως διὰ τὸν ἐργατικὸν λαὸν ἐπινοηθεῖσα.

Ὦ! πόσον τῇ ἀληθείᾳ Θὰ εὐηργέτει τὴν πατρίδα της ἡ Κυπρ. Ἀδελφότης, ἀποφασίζουσα τὴν σύστασιν ἑνὸς τοιούτου διδασκαλείου ἐν τῇ νήσῳ, ἀπὸ τοῦ ὁποίου νὰ ἐξαπλῶνται καθ' ὅλην τὴν νῆσον τοιαῦται σωστικαὶ καὶ ζωογόνοι ἀκτῖνες φωτός! Ἔργον τῇ ἀληθείᾳ σωτήριον Θὰ ἔπρατε, ἀπέναντι τοῦ ὁποίου δὲν πρέπει, νομίζομεν, αὐδεμία Θυσία νὰ Θεωρηθῇ μεγάλη.

Ἡ νέα μέθοδος κέκτηται προσέτι τὸ μέγα καὶ θαυμάσιον τοῦτο προτέρημα ὅτι καὶ τὸν τὴν μεγαλειτέραν ἀποστροφὴν αἰσθανόμενον πρὸς τὰ γράμματα καθιστᾷ φίλον τῶν γραμμάτων, καὶ τόσῳ περισσότερον ἐπιθυμεῖ οὗτος νὰ μανθάνῃ ὅσῳ καθ' ἡμέραν ἀποκτᾷ νέας γνώσεις καὶ μανθάνῃ νέα πράγματα διὰ τρόπου τερπνοῦ καὶ λίαν ἐπαγωγοῦ. Ἄλλο δὲ προτέρημα ἔχει ἡ νέα διδασκαλικὴ μέθοδος ὅτι δὲν παραμελεῖται ἡ θρησκεία, ἀλλὰ συναναπτύσσεται αὕτη μετὰ τῶν λοιπῶν μαθημάτων, τιθεμένη τὰς βάσεις τῆς ἠθικῆς καὶ τῶν εὐαγγελικῶν ἀρετῶν. Ἐκ τῶν 2 δὲ τούτων καὶ μόνων προτερημάτων τοῦ νέου τούτου συστήματος, ἂς σκεφθῇ ἡ Ἀδελφότης ποῖα τὰ τροξενηθησόμενα καλὰ τῇ πατρίδι, ἀποφασίζουσα τὴν ὅσον ἔνεστι ταχεῖαν σύστασιν τοιούτου διδασκαλείου.

Ὡς πληροφορούμεθα, καθηγητὴς τῆς νέας ταύτης μεθόδου ἐξεφράσθη ὅτι δύναται, χάριν τῆς νήσου, νὰ ἔλθῃ νὰ διδάξῃ ἐπὶ 2 ἔτη ἄνευ ἄλλης ἀμοιβῆς εἰμὴ μόνων τῶν ἐξόδων του. Δύο δὲ ἢ τρεῖς νέοι κύπριοι, οἵτινες ἐδιδάχθησαν ἐν τῷ προτύπῳ Ἀθηνῶν, δύνανται νὰ βοηθήσωσι τοῦτον, ὥστε, νομίζομεν, ἡ δαπάνη δὲν θὰ ἦνε κατὰ πολὺ μεγαλειτέρα τῆς νῦν γιγνομένης διὰ τὰ τέσσαρα δημοτικά, ἀλλὰ καὶ λίαν μεγάλη ἂν ἦτο ἡ δαπάνη, ἐπιβάλλεται αὕτη, οὕτως εἰπεῖν πρὸς ἐκείνους οἵτινες ἐτάχθησαν νὰ ὠφελήσωσι πνευματικῶς διὰ τοῦ ἐράνου των τὴν πατρίδα των ἀφοῦ ἀναλογισθῶσι τὴν θέσιν εἰς ἣν διατελεῖ σήμερον αὕτη ὡς πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὰ μεγάλα καλὰ ἅτινα θὰ προξενηθῶσι διὰ τῆς διασκορπίσεως καθ' ὅλην τὴν νῆσον ἀναγκαιοτάτων ὠφελιμωτάτων καὶ χρησιμοτάτων πρὸς τὴν ἐργατικὴν τάξιν γνώσεων. Πρὸς τὴν ἐργατικὴν τάξιν λέγομεν, ὑπὲρ ἧς κατὰ δίκαιον καὶ συνετὸν λόγον πρώτιστα καὶ μάλιστα πρέπει νὰ φροντίζῃ πᾶς τις.

Ἄλλως τε, ἐν διδασκαλεῖον ἐν Κύπρῳ, δύναται καὶ νὰ μὴ λειτουργῇ διαρκῶς, διότι μετὰ περίοδόν τινα ἐτῶν, καθ' ἣν ἤθελε καταρτίσῃ τοὺς ἱκανοὺς καθ' ὅλην τὴν νῆσον διδασκάλους, ἐκλέγουσα τοὺς χρηστοηθεστέρους καὶ καταλληλοτέρους ἐκ τῶν ἀποφοίτων τῶν ἑλλ. τῆς νήσου σχολείων, δύναται καὶ ἐπί τινα ἔτη νὰ παύσῃ λειτουργοῦν. Δύναται προσέτι κατόπιν νὰ σταλῇ τις, ὁ ἱκανώτερος εἰς Γερμανίαν, νὰ διδαχθῇ ἐκεῖ ἐντελῶς τὴν μέθοδον καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ, διαρκὴς τοῦ διδασκαλείου καθηγητής.

Τὰς σκέψεις ταύτας, τὰς παρακλήσεις ταύτας καθυποβάλλομεν ἡμεῖς καὶ πάλιν, ἀντὶ καὶ ὑπὲρ τῆς νεαρᾶς τῶν κυπρίων γενεᾶς, τῆς διψώσης ἀληθοῦς ἀναπτύξεως καὶ ἀποκτήσεως ὠφελίμων πρακτικῶν γνώσεων, πρὸς τὴν φιλοπάτριδα, καὶ στερεὰν πνευματικὴν τροφὴν διὰ τὰ τέκνα τῆς πατρίδος της ἐπιδιώκουσαν, Κυπριακὴν ἀδελφότητα, ἥτις καθ' ἡμᾶς καὶ ὡς τὰ πράγματα καταντοῦν ὀσημέραι, πρέπει, ὅσον οἷόν τε τάχιον, νὰ σπεύσῃ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τούτων.

Κατόπιν δὲ μετὰ παρέλευσιν χρόνου ἱκανοῦ, ὅταν ἀρχίσωσι νὰ φανερόνωνται μεταξὺ τοῦ λαοῦ τὰ ἀποτελέσματα καὶ οἱ καρποὶ μιᾶς τοιαύτης ἀναπτύξεως, τότε δυνάμεθα καὶ ἔχομεν ἄλλους πόρους ἑτοίμους νὰ καταρτίσωμεν καὶ γυμνάσιον. Νὰ κτίσωμεν πρῶτον τὸ κατώγεων καὶ κατόπιν σκεπτόμεθα διὰ τὸ ἀνώγεων. Τὰ κάτω μέρη τῆς ἀναβάθρας κτίζονται πρῶτον καὶ κατόπιν τὰ ἄνω, διότι ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω πρέπει νὰ ἀρχώμεθα καὶ οὐχὶ ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω.

ΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ.

Ἀνάγκη ἐκπαιδευτικῆς παγκυπρίου Ἐπιτροπῆς.

(τέλος).

Ὅτε ἡ Κυβέρνησις διώριζεν ἐπόπτην τῶν σχολείων Ἄγγλον ἱερέα, ἐνθυμοῦμαι ὅτι βαρέως ἐφέρομεν τὸν τοιοῦτον διορισμόν, κακὰ ὑποπτευόμενοι, ὡς ὅτε ἐψηφίζετο ἐπιχορήγησις διὰ τὰ σχολεῖα ἠρνούμεθα νὰ δεχθῶμεν αὐτὴν, ἐπίσης ὑποπτευόμενοι ἀνάμιξιν εἰς τὰ καθέκαστα τῶν σχολῶν καὶ ἐξέλεγξιν τῶν διδακτέων μαθημάτων. Ὑποψίαι, αἵτινες, εἴτε ἐπηρέασαν κάπως, εἴτε ἦσαν ἀβάσιμοι, ἐξέλιπον ἐν τούτοις καθ' ὁλοκληρίαν σήμερον, διότι οὐδένα λόγον ἔχομεν νὰ μεμφθῶμεν τοῦ νῦν ἐπόπτου ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ πρὸς αὐτὸν ἀνατεθειμένου ἔργου.

Καὶ ἡ μὲν Κυβέρνησις, θεωρήσασα καὶ τοῦτο τὸ γραφεῖον ὡς Κυβερνητικόν, ἔκρινε καλὸν νὰ διορίσῃ ὡς εἰς τὰ πολλὰ καὶ κυβερνητικὸν Ἄγγλον ὑπάλληλον, τοῦ ὁποίου ὅμως τὰ καθήκοντα εἰσὶ λίαν περιωρισμένα καὶ ἡ ἐποπτεία λίαν καθυστεροῦσα ἐκείνης, ἣν κατὰ καθῆκον καὶ δικαίωμα δύναται νὰ ἐξασκῇ ὁμαίμων, ὁμόθρησκος καὶ ὁμόφυλος ἐπόπτης. Ἡμεῖς δὲ οἱ ἐνδιαφερόμενοι περὶ τῆς ὑγιοῦς μορφώσεως καὶ ἀληθοῦς ἀναπτύξεως τῶν παίδων τῆς πατρίδος, ἐδικαιούμεθα, νομίζω, καὶ καθῆκον ἀπαραίτητον εἴχομεν νὰ προβῶμεν εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς εἰς τὸν σχηματισμὸν γενικῆς καὶ μονίμου ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς, μὲ προέδρους κατ' ἐπαρχίας τοὺς ἀρχιερεῖς, ἧς τὰ καθήκοντα εἶνε: πρῶτον νὰ ἐξελέγχηται τὸ ἠθικὸν μέρος, ἡ διαγωγὴ καὶ ἡ ἀνατροφὴ τῶν μελλόντων νὰ καθέξωσι θέσιν τινὰ διδασκαλικὴν, δεύτερον νὰ ὑποδεικνύεται αὐτοῖς ὁ τρόπος τῆς διδασκαλίας, τρίτον νὰ ὁρίζωνται αὐτοῖς τὰ διδακτέα βιβλία καὶ μαθήματα καὶ ὄχι νὰ ἀφίνεται ἕκαστος εἰς τὴν διάθεσίν του ὡς βούλεται καὶ ὅ τι βούλεται νὰ διδάσκῃ, τέταρτον νὰ δίδωνται αὐτοῖς, ἀπείροις καὶ ἀνηλίκοις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οὖσι, ὁδηγίαι τῆς συμπεριφορᾶς καὶ τρόπου, ὃν δέον νὰ μετέρχωνται μεταξὺ τῶν χωρικῶν, πέμπτον νὰ ἐξετάζωνται δὶς τουλάχιστον τοῦ ἔτους κατὰ πόσον ἐξεπλήρωσαν ἢ ἐφύλαξαν τὰ ὑποδειχθέντα, ἔκτον νὰ ζητῶνται πληροφορίαι περὶ αὐτῶν παρὰ τῶν χωρικῶν, καὶ πλεῖστα ὅσα, ἐπιβαλλόμενα ἡμῖν ὑπὸ τῶν πραγμάτων καὶ τῆς ἐλεεινῆς κατασάσεως εἰς ἣν εὑρίσκονται σήμερον τὰ διδασκαλικά μας, καθήκοντα, ὧν τὴν ἐκπλήρωσιν θὰ ἠρνούμεθα βεβαίως παντὶ ἄλλῳ, ὡς μόνον ἡμῖν ἀνηκόντων.

Μιᾶς τοιαύτης Ἐπιτροπῆς τὸν σχηματισμὸν, τὸν ἐπὶ λόγων ἐθνικῶν ἐρειδόμενον, οὐδεὶς, οὔτε ἀρχὴ οὔτε ἐξουσία δύναται νὰ φιλονεικήσῃ. Καὶ ὁ μὲν Ἐπόπτης τῶν σχολείων θὰ ἐξακολουθῇ ἀνενοχλήτως ἐκπληρῶν τὰ περὶ προόδων, φοιτήσεων, σχολείων καὶ λοιπῶν ἐχόντων σχέσιν μὲ τὴν ἐπιχορήγησιν, καθήκοντά του, ἡ δ' Ἐπιτροπὴ θὰ ἐπιτηρῇ περὶ παντὸς ἀφορῶντος πρὸς τὴν ἠθικὴν διάπλασιν, τὴν θρησκευτικὴν ἀνατροφὴν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἀνάπτυξιν, καθήκοντα ὑψηλότερα καὶ μόνον αὐτῇ ἀνήκοντα. Ἔχομεν δὲ δι' ἐλπίδος ὅτι τὸν σχηματισμὸν τοιαύτης Ἐφιτροπῆς θὰ ἴδῃ εὐμενῶς καὶ ἡ Κυβέρνησις, Ἐπόπτης δὲ καὶ Ἐπιτροπὴ ἀμοιβαίως θὰ συμβοηθῶνται πρὸς ἐξάσκησιν τῶν ἐπιβεβλημένων ἑκάστῳ μέρει καθηκόντων.

Καθόσον ἐλλείπει μία τοιαύτη ἐπίβλεψις ἐκ μέρους ἡμῶν, θὰ προβαίνῃ αὔξουσα ἡ κακὴ τῶν πραγμάτων τροπὴ καὶ κατάσασις, ἡ δὲ ἀσήμαντος πρόοδος, παραβαλλομένη πρὸς τὴν πληθὺν τῶν σχολείων θ' ἀποδεικνύῃ ἡμᾶς ὡς πνέοντας μὲν μέγα, οὔτε μικρὸν δ' ἰσχύοντας. ΧΡ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Καὶ πάλιν πλεῖστα παράπονα διαβιβάζονται ἡμῖν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπιδιώκει λίαν σκληρῶς τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων παρ' ἀνθρώπων μὴ ἐχόντων ἀπὸ τοῦδε πῶς να τραφῶσι. Δὲν ἐννοεῖ τέλος πάντων ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀφίνῃ φόρον ἀνείσπρακτον, οὐδὲ ὀβολὸν, μ' ὅσην μεγάλην δυστυχίαν καὶ ἂν ἔχῃ ὁ χωρικός. Ἀλλὰ τοιαύτη σκληρότης δὲν ἁρμόζει εἰς τοιαύτην Κυβέρνησιν. Καὶ δὲν ἐννοοῦμεν νὰ μὴ πληρώσῃ ἕκαστος τὸν φόρον του, ἀλλ' ὅταν οὗτος ἦνε λίαν δυσανάλογος ὁ δὲ χωρικὸς δυστυχέστατος καὶ μόλις γεωργεῖ 6 κοιλὰ σίτου διὰ νὰ τραφῇ ἐκεῖνος καὶ ἡ οἰκογένειά του, εἶνε δίκαιον νὰ μὴ δίδεται ἄδεια ἀνεμίσματος ἕως οὗ πληρωθῇ ὁ ὀφειλόμενος φόρος; Ἡ τόση βία πρὸς εἴσπραξιν τοῦ φόρου ἀπὸ τοὺς δυστυχεῖς μάλιστα, ἀποδεικνύει ὅτι φοβεῖται ἡ Κυβέρνησις μήπως ἀποθάνωσι τῆς πείνης καὶ μείνῃ τὸ χρέος.

*
* *

Τὴν προπαρελθοῦσαν Πέμπτην ἀντηλλάγησαν ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς οἱ ἀρραβῶνες τοῦ κ. Μιχαὴλ Σχίζα (ἀφιχθέντος ἐξ Ἀλεξανδρείας) καὶ τῆς πολυφέρνου δεσποινίδος Ἄννης Γ. Βρυωνίδου. Εὐχόμεθα αὐτοῖς ταχεῖαν τὴν στέψιν.

*
* *

Τὴν ἐπιστασίαν τῆς «Σάλπιγγος» ἐν Τρικώμῳ καὶ τοῖς πέριξ ἀνέλαβε πάνυ εὐγενῶς ὁ ἀξιότ. κ. Γ. Κουμίδης, πρὸς ὃν παρακαλοῦνται νὰ ἐμβάσωσι τὰς συνδρομάς των οἱ ὀφείλοντες τοιαύτας.

*
* *

Καλὸν εἶνε νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν του τὸ Δημαρχεῖον κατὰ τὴν περὶ τὸ θαλάσσιον λουτρὸν παραλίαν, διότι ἐκεῖ λίαν πρωΐ, χύνονται μεγάλαι ἀκαθαρσίαι. Κατὰ πᾶσαν πρωΐαν εἷς κλητὴρ πρέπει νὰ εὑρίσκεται ἐκεῖ ἐπὶ 2 τοὐλάχιστον ὥρας. Ἐπίσης πρέπει νὰ συστήσῃ εἰς τὸν κλειδοῦχον τοῦ λουτροῦ νὰ ἦνε προσεκτικώτερος καὶ τακτικώτερος περὶ τὰς ὥρας, διότι συνέβησαν δυσαρέσκειαί τινες.

*
* *

Τὴν προσεχῆ τέλος πάντων Πέμπτην θὰ γείνωσι προτάσεις ὑποψηφίων ἐν Λευκωσίᾳ ἐξ Χρι-

στιανῶν καὶ ἐξ Μωαμεθανῶν πρὸς σχηματισμὸν Δημοτικοῦ συμβουλίου, ἀνθ' οὗ πρὸ πολλοῦ, δημοτικὴ Ἐπιτροπὴ διηύθυνε τὰ τοῦ Δήμου, τῆς πρωτευούσης. Ἐὰν προταθῶσι πλείονες τῶν 12 θὰ γείνῃ ψηφοφορία τὴν 18 Ἰουλ. ἡμέρα Δευτέρα.

* * *

Ἀνέγνωμεν ἐν τῷ «Τηλεγράφῳ» Ἀλεξανδρείας ὑπὸ ἡμερομ. 23[5 Ἰουλ. καὶ μὲ ὑπογραφὴν Β. ἐπίκρισίν τινα κατά τε τῆς «Σάλπιγγος» καὶ «Ἀληθείας» ὅτι ἐξεφράσαμεν ἐλευθέρως τὴν ἰδέαν μας περὶ τοῦ κεντρικοῦ τῆς θέσεως τῆς Μονῆς Τρωοδιτίσσης, πρὸς σύστασιν ἐκεῖ τοῦ Σχολείου τῆς Ἀδελφότητος, ὡς παρακλητικῶς ἐζήτουν 5—6 χωρία, κατακρισίν τινα κατὰ τῶν πατέρων τῆς Μονῆς ὅτι «ἐζήτησαν» τοιοῦτό τι, ἐνῷ ὡς εἴπομεν ἄλλοι ἐζήτησαν, περιφρόνησίν τινα πρὸς πᾶσαν ἰδέαν παντὸς ἐγχωρίου φύλλου. ὡς ἐκ μέρους δῆθεν τῆς Ἀδελφότητος, καὶ ἐν τέλει συμβουλήν τινα, πολύτιμον ταύτην, νὰ μὴ γινώμεθα Μέντορες τῆς Ἀδελφότητος διότι ξεύρει ἐκείνη τί κάμνει. Ἐκ τούτων ὅλων ἓν μόνον ἐνοήσαμεν ὅτι ὁ φίλος μας Β. οὐδέποτε συνέτυχε Μέντορι, καὶ ἰδού πως:

Ὅταν τις γράφῃ «ἐμάθομεν ὅτι 5—6 χωρία μικρὰ ἐζήτησαν καὶ παρεκάλεσαν δι' ἀναφορὰς των τὴν Ἀδελφότητα νὰ συστήσῃ τὸ τοῦ Μοναγρίου σχολεῖον ἐντὸς τῆς Μονῆς Τρωοδιτίσσης, ὡς μοναδικὴν θέσιν καὶ ἠλπίζομεν νὰ εἰσακουσθῇ ἡ ἀναφορὰ ἀλλ' ἀγνοοῦμεν τί ἐγένετο,» ὅταν τις λέγομεν γράφῃ τοιαῦτα ἀξιοῖ θέσιν Μέντορος; Μόνος ἀμέντωρ δύναται να εἴπῃ τοῦτο.

Ἐὰν ἦτο φίλος τοῦ Μέντορος ὁ φίλος Β. δὲν θὰ ἔγραφεν ὅτι «εἶνε ἄντικρυς ἐντροπὴ νὰ ζητῇ ἡ Μονὴ νὰ συστήσῃ ἐν αὐτῇ σχολεῖον ἡ Ἀδελφότης», διότι ἀνωτέρω εἶδεν ἐν τῷ ὅπερ ὁ ἴδιος ἀνέγραψεν ἄρθρῳ μας, ἂν δεν εἶδε τὴν ἀναφορὰν ὅτι «5—6 χωρία «ἐζήτησαν» τοῦτο καὶ ὄχι ἡ Μονή.

Ἐὰν ὡδηγεῖτό ποτε ὑπὸ Μέντορος, πλησίον τῶν λεξεων «πολυποικίλτων καὶ βαρυτίμων σιρτέδων» θὰ προσέθετε πόθεν τὸ πολυποίκιλτον καὶ βαρύτιμον, ὅτι δηλαδὴ τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ πασμᾶ, διότι δὲν πιστεύομεν νὰ τοῦ ἔκρυπτεν ὁ Μέντωρ ὅτι δὲν γίνονται ἐν Κύπρῳ σιρτέδες ἀπὸ ἄλλο πολιτιμότερον καὶ πολυποικιλτότερον τοῦ πασμᾶ ὕφασμα. Ἐπίσης πλησίων τῶν «ἀπαστραπτόντων χαλινῶν καὶ πτερνιστήρων» θὰ προσέθετεν «ἐκ πολυχρώμων λωρίδων κυπριακῶν δερμάτων» διότι πιθανὸν νὰ ὑποθέσῃ πᾶς ἀναγνώστης ὅτι εἶνε χρυσοῖ οἱ χαλινοὶ καὶ οἱ πτερνιστῆρες καὶ τότε εἶνε συκοφαντία.

Περὶ τῆς ἄλλης ὅλης εὐγενοῦς διαχύσεώς του δὲν μᾶς μέλλει, διὰ δὲ τὴν «βελτίωσιν τῶν πρὸ τῶν ὀμμάτων ἡμῶν» ἀπανιτῶμεν αὐτῷ ὅτι θὰ τὸν ἐδεχόμεθα Μέντορα πρὶν τεθῇ ὑπὸ δοκιμασίαν. Τώρα παρῆλθε πλέον.

Τὴν ἰδέαν μας θὰ τὴν ἐφράζωμεν, ὡς πάντοτε, ἐλευθέρως φίλε Β. καὶ οὔτε κανένα βιάζομεν νὰ τὴν παραδεχθῇ οὔτε κανένα προσβάλλομεν διατὶ δὲν τὴν παρεδέχθη καὶ ἔπρεπε νὰ σκεφθῆτε τοῦτο, ἀναλύοντες τὰ πρὸ τῶν ὀμμάτων ὑμῶν κείμενα διάφορά μας, καὶ ἀφίνοντες κατὰ μέρος τὰς ἐγχωρίους ἐφημερίδας μὴ ἐχούσας ἀνάγκην τοιούτου Μέντορος οἷος ὑμεῖς.

* * *

ΑΦΙΞΕΙΣ ΠΛΟΙΩΝ.

Ἰουλ. 14.—Μεχμὲτ Χασὰν ἀπὸ Δαμιάττι μὲ 103 ζεμπίλια ρίζι καὶ Σραγάλια.—«Ἐρμιόνη» ἐξ Ἄκρης μὲ 8,000 ὀκ. ἄχυρα Μαυροῦκα ἀπὸ Σρῦρι μὲ 14,000 ὀκ. ἄχυρα.—Ἰουλ. 16 «Ἀφροδίτη» ἐξ Ἀλεξανδρείας πίτυρα σάκκους 54, Κουκία σάκκους 62, ἄλευρα σάκ. 175, κενὰ βαρέλια καὶ διάφορα κομμάτια 370.—Ἰουλ. 17. Μαυροῦκα ἐξ Ἄκρης μὴ ἄχυρα ὀκ. 9,000.—Ἰουλ. 19. «Χιλαβερτὶ» ἐκ Πορτ Σαῒτ μὲ 110 κενὰ βαρέλια.—Ἰουλ. 20. «Μητροφάνης» ἀπὸ Καστελλόριζον μὲ 956 τραβες.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ.

Ἰουλ. 15 «Πρόδρομος» μὲ λείψανα ἐλαιοφορτείου δι' Ἀμμόχωστον.—Ἰουλ. 17 «Εὐαγγελίστρια» διὰ Καστελλόριζον μὲ 280 κοιλὰ κριθάρι.—Ἰουλ. 19 Χιλαβερτὶ διὰ Λαρνακα κενή.—Ἑλληνικὴ Γαπάρα «Ἀδελφοὶ Εὐσταθίου» δι' Ἀγγλίαν μὲ χαρούπια καντάρια 1898.—«Εὐαγγελίστρια» διὰ Καστελλόριζον μὲ οἰνοπνεύματα.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ.

Κύριε συντάκτα [ἐντεῦθεν].

Ἐπειδὴ εἶχα μάθη ὅτι ἐζητοῦσαν Μεεμούριδες ἐφέτος, παρουσιάσθην καὶ ἐγὼ πρὸ τόσου τώρα καιροῦ διὰ νὰ μὲ διωρίσουν. Ἐπαρουσίασα τὸν ἐγγυητήν μου ἐπλήρωσα καὶ τὰ 15 γρόσια, καὶ ὅμως ἀκόμη νὰ διορισθῶ, ἐνῷ ἀπὸ Λευκωσίαν ἀπὸ Λακατάμιαν ἀπὸ Λάρνακα ἀπὸ Πάφον ἦλθον καὶ ἐδιωρισθησαν ἀμέσως. Μήπως μᾶς ἔπταιον καὶ ἐκεῖνα τὰ 15 γρόσια κοντὰ εἰς τὰ τόσα ἄλλα τὰ ὁποῖα πληρόνομεν κατ' ἔτος; Ἔτσι φοβοῦμαι, καὶ μάλιστα μὲ τὸ πήγαινε κι' ἔλα θὰ πληρώσωμεν καὶ διπλάσια διὰ τὰ ὑποδήματα, καὶ Μεεμούριδες δὲν θὰ γείνωμεν πιστεύω. Χ. Ι.

—o—

Ἐκ Καρπασίου.

Τὸ Νότιον μέρος τῆς μεταξὺ τῶν 2 θαλασσῶν λωρῖδος ἐκείνης τοῦ Ριζοκαρπάσου τῆς ἐκτεινομένης ἀπὸ Κορόβκιας Γαληνοπόρνης, Ριζοκαρπάσου μέχρι τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέα, ἦτο καὶ ἐφέτος ὡς συνήθως ἐσπαρμένη σῖτον, ὅστις καὶ ηὐξήθη εἰς ἀρκετὸν ἀνάστημα καὶ μεγάλην ἐσοδείαν περιέμενον οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι. Πλὴν ὁ κατὰ μῆνα Μάϊον πνεύσας ἄνεμος ὅστις ἔβλαψε τὰ σπαρτὰ μὲ χρῶμά τι κόκκινον, ὁ καλούμενος μίλτος, τὰ κατέστρεψε καθ' ὁλοκληρίαν καὶ σὺν τούτοις τοὺς κυρίους των, οἵτινες ἐδανείσθησαν καὶ τὰ ἔσπειραν καὶ ἐπὶ τῇ αὐξούσῃ ἐλπίδι σὺν τῷ αὔξοντι ἀναστήματί των εὕρισκον καὶ ἐδανείζοντο και ἐτρέφοντο καὶ σήμερον ἔμενον μὲ κεχηνὸς στόμα. Τὸ βόρειον μέρος τῆς λωρίδος αὐτῆς δὲν προσεβλήθη καὶ ὅσοι ἔσπειρον πρὸς τὸ μέρος τοῦτο ἐπέτυχον, ἀλλ' ὀλίγαι γαῖαι ὑπάρχουν ἐνταῦθα. Τὸ δὲ πάντων τῶν κακῶν κακὸν κάκιστον εἶνε ὅτι οἱ δεκατισταὶ καὶ ὅταν πρόκειται νὰ σηκώσῃ τις ἓν ἁλωνοῦδι ἀπὸ 8—10 κοιλὰ διὰ νὰ ζήσῃ μὲ αὐτὸ, δὲν δίδουν ἄδειαν νὰ ἀνεμισθῇ χωρὶς νὰ πληρωθῶσιν οἱ καθυστερούμενοι φόροι. Ἐπείσθην τῇ ἀληθείᾳ πλέον ὅτι πᾶσα σωτηρία ἀπώλετο διὰ τὸν δυστυχῆ τοῦτον τόπον. Π.

Ἐξ Ἀγ. Ἀθανασίου.

Δεινὰ ὑποφέρομεν ἐξ αἰτίας τῶν μεεμούριδων. Ἀπὸ τῆς 30 Ἰουνίου ἐζήτουν ἄδειαν νὰ ἀνεμίσω καὶ διότι ἀνεμίζον πολλοὶ δέν μοι ἔδιδεν ἄδειαν. Τὴν 4 Ἰουλίου λοιπὸν ἐνῷ πρῶτον μοὶ εἶπεν ὅτι θὰ μὲ ἀφήσῃ νὰ ἀνεμίσω καὶ ἐφρόντισα ἐργάτας καὶ ἔκαμα ὅλα τὰ ἔξοδα, ἐπῆγα τὴν ὥραν καθ' ἣν ἤθελα νὰ ἀρχίσω διὰ νὰ ὑπογράψῃ ὡς συνήθως τὸ κοτζάνι καὶ μ' ἐμπόδισεν, εἰπών μοι ὅτι ἀνεμίζουν πολλοὶ καὶ μ' ἔπεμψε νὰ εἴπω εἰς τὸν Ναζίρην ὅτι ἡ ἐργασία εἶνε πολλὴ νὰ τοῦ στείλῃ ἕνα βοηθὸν, ὁ δὲ Ναζίρης μὲ ἐδίωξε μὲ βάρβαρον τρόπον. Ἔκαμα κατόπιν ἀναφορὰν νὰ τὴν δώσω εἰς τὸν Διοικητὴν καὶ τὴν ἔλαβαν ἐκ τῆς χειρός μου γραμματεῖς ἐκεῖ· ἀγνοῶ ἂν τὴν ἔδωσαν. Ταῦτα κ. Συντάκτα ὑποφέρομεν ἕως οὗ βάλωμεν τὸ πρᾶγμά μας εἰς τὸ σπῆτί μας. Ν.

Ἐκ Λάρνακος 15 Ἰουλ. 88.

Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην, εἴχομεν τὰς ἐξετάσεις τοῦ Παρθεναγωγείου Σκάλας, διευθυνομένου ὑπὸ τῆς Ἐριτίμου Παρθεναγωγοῦ Κυρίας Στέλλας Πετράκη.

Ὁμολογουμένως, ἡ Διευθύντρια μὴ φεισθεῖσα κόπων, ἀγώνων, ἠδυνήθη νὰ ἀποδείξῃ κατ' αὐτὰς, ἀγλαοὺς καρποὺς, ὑπερβάντας τὰς προσδοκίας τοῦ ἀκροατηρίου, ὅπερ, εἰς τὰς διαφόρους ἐρωτήσεις του, ἐλάμβανεν εὐστόχους ἀπαντήσεις μετὰ παραδειγματικῆς τόλμης τῶν κορασίων. Μαθήματα ἐδιδάχθησαν τὰ ἑξῆς: Ἑλληνικά. Ἀριθμητικὴν, Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν, Γεωγραφίαν, Ἀνθρωπολογίαν, Ζωολογίαν, Ὀρθογραφικὰ γυμνάσματα καὶ Ἐργόχειρα ἰδίως εἰς τὴν ραπτικὴν, τὴν μόνην συντελεστικὴν εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον.

Ἀπονέμοντες τὰς εὐχαριστίας μας τῇ τε Διευθυντρίᾳ καὶ τῇ βοηθῷ αὐτῆς Δεσποσύνῃ Θέκλῃ, παρακαλοῦμεν τοὺς ἁρμοδίους ὅπως ἐγκαίρως συσκεφθῶσιν καὶ αἱ πύλαι τῶν σχολείων ἐγκαίρως ἀνοιχθῶσιν εἰς τὴν μαθητιῶσαν νεολαίαν εἰς ἣν ἐνατενίζει τὸ μέλλον της ἡ Δυστυχὴς Κύπρος. *

—o—

Ἐκ Δερίνιας 4 Ἰουλ. 88.

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν 3)15 τρέχοντος, ἔλαβον χώραν αἱ ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τῆς ἐνταῦθα σχολῆς, τῆς διευθυνομένης ὑπὸ τοῦ καλλίστου διδασκάλου κυρ. Βασιλείου Ἀγγελοπούλου ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου καὶ τῶν ὁποίων τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἀληθῶς εὐάρεστον, τῶν μαθητῶν ἀποκριθέντων λίαν εὐστόχως εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ διδασκάλου γενομένας διαφόρους ἐρωτήσεις, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὴν ἀγγλικὴν Γεωγραφίαν.

Ὅθεν συγχαίροντες τόν τε διδάσκαλον καὶ τοὺς ἐγχωρίους διὰ τὰς γενομένας προόδους τῶν τε μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῆς σχολῆς ταύτης, συνιστῶμεν εἰς τοὺς κατοίκους τὴν διατήρησιν τοῦ ὄντως ἱκανοῦ καὶ εὐμεθόδου τούτου διδασκάλου.

Εἷς ξένος ἀκροατής.

—o—

Ἐκ Λιμνιῶν (Μεσαορίας).

Μόλις ἐκ τῶν βροχῶν ἀνέλαβόν τινα τῶν γεννημάτων καὶ τὰ παρέσυρον οἱ χείμαρροι· μόλις ἐκ τῶν χειμάρρων ἐσώθησάντινα καὶ καταστρέφονται ὑπὸ πτηνῶν, καὶ ζώων, ἐξ αἰτίας μεγαλειτέρου ζώου τοῦ εἰσπράκτορος. Δὲν εἶνε δυνατὸν ὁ εἰσπράκτωρ νὰ δίδῃ εἰς τὸν μουκτάρην ἢ τὸν ἔμπιστον αὐτῷ δημογέροντα σημείωσιν τῶν μικρῶν τοὐλάχιστον χρεῶν ἑνὸς ἑκάστου, ὥστε ὅταν οὗτοι ἔχωσι νὰ σηκώσωσιν ἁλῶνι νὰ μὴ περιφέρονται ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον νὰ ζητῶσι τὸν εἰσπράκτορα διὰ νὰ πληρώσωσιν 5 ἢ 10 γρ. καὶ ν' ἀφίνωσιν εἰς τὴν διάκρισιν τῶν τεσσάρων ἀνέμων καὶ τῶν παντοίων ζώων καὶ ὀρνίθων τὸ προϊόν τῶν νὰ καταστρέφεται ἀδίκως;

Ἄλλη μάστιξ τρομερὰ εἶνε ἡ τῶν τοκογλύφων, οἵτινες ὡς ἡ στρουθοκάμηλος ἐπὶ τῶν ὠών της οὕτως ἔχουν τὸ βλέμμα ἐπὶ τοῦ γεννήματος ἐντὸς τοῦ ἁλωνίου καὶ περιμένουν τὴν ἀποδεκάτισιν διὰ νὰ τὸ ροφήσωσι κυριολεκτικῶς καὶ νὰ πέμψωσι τὸν γεωργὸν εἰς τὴν οἰκίαν, σὺν γυναξὶ καὶ τέκνοις ἡμιγύμνοις καὶ ἀνυποδήτοις φορτωμένον τὴν σκόνιν τὸ πτυάριον καὶ τὸ σάρωθρον καὶ φορτωμένον.... χρέος ἀκόμη. 30 καὶ 35 κοιλὰ κριθῆς λαμβάνουν οὗτοι ἀπέναντι ἑνὸς δανεισθέντος σάκκου ἀλεύρου καὶ τούτου βρωμεροῦ, ἐξ 65—70 ὀκάδων.

Ἑτέρα μάστιξ οὐχ' ἧττον τρομερὰ εἶνε ἡ τῶν κακούργων, ἢ τῶν πυρπολητῶν, οἵτινες διὰ τῆς πυρπολήσεως θημωνιῶν εὐφραίνουν τὴν κακοῦργον ψυχήν των καὶ ἐκδικοῦσι Κύριος οἶδε ποῖα μοχθηρὰ πάθη των. Τρεῖς μέχρι τοῦδε θημωνίαι ἐπυρπολήθησαν, οἱ δὲ πυρπολητὰι διατελοῦσιν ἄγνωστοι καὶ ἡμῖν τοῖς ἐρευνῶσι περὶ τούτων καὶ τῇ Ἀστυνομίᾳ τῇ μηδεμίαν μέριμναν ἐχούσῃ. Α.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.

Τὸ κύριον θέμα τῶν πολιτικῶν συζητήσεων τῆς ἡμέρας εἶνε ἡ ἐπίσκεψις τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας πρὸς τὸν Τσάρον. Ἡ παρελθοῦσα Παρασκευὴ, 1]13 Ἰουλίου, ἦτο ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας Γουλιέλμος Β'. θὰ ἐπεβιβάζετο εἰς Κίελον καὶ ἐκεῖθεν τῇ συνοδείᾳ γερμανικοῦ στόλου θὰ κατέπλεεν εἴστι νὰ λιμένα τῆς Φιλλανδίας, ἔνθα θὰ ὑπεδέχετο αὐτὸν ὁ Τσάρος. Οἱ Ρῶσσοι ἐλπίζουσιν ὅτι ἡ Γερμανία θὰ χωρισθῇ ἀπὸ τῆς Αὐστρίας καὶ θὰ ἑνωθῇ πλέον μετὰ τῆς Ρωσσίας, καὶ τότε θὰ ἀνορθωθῇ ἡ Ρωσσικὴ ἐπιρροὴ καὶ εἰς τὴν Βουλγαρίαν καὶ εἰς ὅλην τὴν χερσόνησσον τοῦ Αἵμου, ἐνῷ οἱ Αὐστριακοὶ προσποιοῦνται ὅτι δὲν ταράττονται διόλου καὶ ὑποθέτουσιν ὅτι ἡ συνέντευξις εἶνε ἔργον τοῦ Βίσμαρκ ἴσως κατορθώσῃ καὶ προσέλθῃ καὶ ἡ Ρωσσία εἰς τὸν εἰρηνικὸν σύνδεσμον καὶ παραιτηθῇ τῶν ἀξιώσεων τὰς ὁποίας ἔχει ἐπὶ τῆς Βουλγαρίας.

—Ὁ Γέρων Γλάδστων, πρός τινα φίλον εὐχηθέντα αὐτῷ ἐσχάτως ὑγείαν καὶ εὐημερίαν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἀπεκρίνατο. «Εὔχομαι καὶ ἐγὼ νὰ ζήσω τοὐλάχιστον μέχρις οὗ κατορθώσω δύο μεγάλους σκοποὺς, τὴν ἐπίλυσιν τοῦ ἰρλανδικοῦ ζητήματος καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ὁμηρικῶν μελετῶν μου, δι' ὧν ἐλπίζω νὰ ἀποδείξω ὅτι ἡ ἐν τοῖς ὁμηρικοῖς ποιήμασι ἀποτεθησαυρισμένη θεολογία εἶνε κατ' οὐσίαν ἡ αὐτὴ καὶ ἡ ἐν τῇ παλαιᾷ Γραφῇ.»

Λονδῖνον, 7.

42 θωρηκτὰ συνῆλθον εἰς Σπίτχητ καὶ Πόρτλανδ, ἀναμένοτα τὸ σύνθημα πρὸς ἔναρξιν τῶν γυμνασίων. Ὁ ὑποναύαρχος Βαῖρδ θὰ διοικήσῃ τὸν στόλον τῆς ἀμύνης, καὶ ὁ ναύρχος Τράτον τὸν στόλον τῆς ἐπιθέσεως.

Βελιγράδιον, 7

Ὁ βασιλεὺς Μιλάνος ζητεῖ τὸ διαζύγιον ἀπὸ τῆς βασιλίσσης Ναθαλίας, διὰ τὸ ἀπολύτως ἀσυμβίβαστον τῆς ἰδιοσυγκρασίας των.

Λονδῖνον, 8.

Ὁ κ. Μάρεϊ Μακένζη, εἶπεν εἰς Ἄγγλον δημοσιογράφον ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος πάσχει ἐκ νόσου τοῦ ὠτὸς ἥτις δὲν εἶνε ἀκίνδυνος, εἰ καὶ πολλοὶ τῶν πασχόντων ἐξ αὐτῆς ἔζησαν μακρὸν χρόνον.

Παρίσιοι, 7.

Ἡ Δεξιὰ θὰ ἐπερωτήσῃ τὴν Κυβέρνησιν τὴν Δευτέραν περὶ τῆς κατασχέσεως τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κόμητος τῶν Παρισίων.

Παρίσιοι, 9

Ὁ Αὐτοκράτωρ Δὸν Πέτρος ἀνέλαβε. Θ' ἀποπλεύσῃ τὴν 5 Αὐγούστου ἀναστρέφων εἰς Βρασιλίαν.

Ἡ Ἱσπανία καὶ ἡ Ἰταλία προσεχώρησαν εἰς τὴν περὶ Σουέζ σύμβασιν.

Βερολῖνον, 9.

Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος Β'. θ' ἀπέλθῃ τὴν 14 καὶ θὰ φθάσῃ τὴν 18 εἰς Πετρούπολιν.

Λονδῖνον, 9.

Ὁ κ. Κνύτσφορδ καὶ ὁ σὶρ Ἄρθουρ Ράβελοκ τηλεγραφοῦσιν ὅτι ἐν τῷ Ζουλαλὰνδ αἱ ταραχαὶ ἀρχίζουσι νὰ γίνωνται σπουδαῖαι καὶ ὅτι ἡ ἀνταρσία ἐκτείνεται. Προσθέτουν ὅμως ὅτι αἱ δυνάμεις ἂς ἔχουσιν νῦν εἶναι ἱκαναί, ἂν μὴ ἐπέλθωσιν ἀπρόοπτοι περιπλοκαί. Ὁ κ. Κνύτσφορδ προσθέτει ὅτι καθῆκον τῆς κυβερνήσεως εἶναι νὰ προχωρήσῃ ὅπως νικήσῃ τὸν Δανιζουλοῦ. Δὲν πιστεύει ὅτι οὗτος λαμβάνει βοηθείας ἐκ τοῦ Τράσβααλ.

— Κατά τινας εἰδήσεις ἐκ Φιλιππουπόλεως ἡ βουλγαρ. κυβέρνησις ὡς νὰ μὴ εἶχε περὶ ἄλλων νὰ μεριμνήσῃ ἐθεώρησε κατάλληλον τὴν ὥραν ν' ἀποπειραθῇ ὅ τι περίπου πρὸ τριετίας διενήργει μετ' ἐπικούρων ἔν τινι ἐπαρχίᾳ τῆς αὐτοκρατορίας, ἔνθα Καλιούκωφ τις καὶ μετ' αὐτοῦ λιποτακτάρται ἱκανοί, ὁρμητήριον τὴν μονὴν Ρίλας ἐπὶ τῶν μεθορίων ἔχοντες καὶ τὴν Δούπνιτσαν, ἐξωρτώθησαν, τοῦ ἀρχηγοῦ φονευθέντος. Πρὸς τοῦτο δὲ ἐξελέξατο δύο ζένους, ὧν ὁ μὲν ἀπῆλθεν ἤδη διὰ Κεσσταντηλίου εἰς Θεσσαλονίκην, ὁ δὲ ἀφίκετο ἐνταῦθα ἵνα προβῇ εἰς ἐκτύπωσιν ἐντύπων, ἀποσταλησομένων τῷ ἑταίρῳ αὐτοῦ. Τὸ εὐτύχημα εἶνε ὅτι περὶ πάντων τούτων ἔλαβε γνῶσιν ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις καὶ διέταξε τὰ δέοντα, συστήσασα ἅμα τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ εἰς Θεσσαλονίκην ἀπελθόντος πράκτορος, ὡς ἐπιτηρεῖται ἐνταῦθα ὁ συνάλτερος αὐτοῦ.

Τὸ ὀθωμανικὸν ναυτικόν. — Ἀπό τινος χρόνου τελοῦνται ἀληθῶς σπουδαῖαι βελτιώσεις καὶ πρόοδοι ἐν τῷ αὐτοκρατορικῷ ναυστάθμῳ, καθόσον ἡ Α. Α. Μ. ὁ Σουλτάνος ἐπιθυμῶν ν' ἀνεγείρῃ τὸ ναυπηγεῖον καὶ τὰ μηχανουργεῖα εἰς τὴν προσήκουσαν θέσιν, διέταξε πρὸ ἑνὸς ἤδη ἔτους καὶ συνέστησε μηχανουργεῖον πρὸς κατασκευὴν ταρκοβόλων, κατὰ τὸ γαλλικὸν σύστημα. Τὰ πρῶτα πειράματα ἐστέφθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος καθειλκύετο εἰς τὴν θάλασσαν τὸ πρῶτον ἐν Κ)πόλει ταρκοβόλον, ὀνομασθὲν «Μεδζιδιέ». Ἡ ἐπιτυχία αὕτη συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀπόφασιν περὶ κατασκευῆς νέων δέκα ταρκοβόλων. Τούτων τὸ ἓν ἀποπερατωθὲν καθειλκύσθη προχθὲς μετὰ τελετῆς εἰς τὴν θάλασσαν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ναυτικῶν καὶ ἄλλων ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ. Τοῦ ταρκοβόλου τούτου ἥτε πρώρα καὶ ἡ πρύμνα ἔχει μυδραλιοβόλους κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Νορδεμφέλδ, φέρει δὲ τὸ ταρκοβόλον δύο σωλῆνας ταρκῶν καὶ ἔχει ταχύτητα 20 μιλίων καθ' ὥραν. Τὰ λοιπὰ ἐντὸς ταρκοβόλα κατασκευάζονται κατὰ τὸν αὐτὸν τύπον καὶ θέλουσι καθελκύεσθαι βαθμηδόν.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

ΜΕΓΕΘΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ ΝΑΩΝ.

Ναὸς τοῦ Ἁγ. Πέτρου ἐν Ρώμῃ μῆκος 187. 37 μέτρων, Ἁγ. Παύλου ἐν Λονδίνῳ 158. 11, ναὸς μητροπολιτικὸς ἐν Φλωρεντίᾳ 149. 28, ναὸς καθεδρικὸς ἐν Κολωνίᾳ 134, 94, ναὸς ἐν Μιλάνῳ 134. 94, ναὸς τοῦ Ἁγ. Πέτρου ἐν Βονωνίᾳ 132. 54, ναὸς τοῦ Ἁγ. Παύλου ἐν Ρώμῃ 127. 36, τέμενος Ἁγ. Σοφίας ἐν Κ)πόλει 109. 57.

* * *

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ.

Ἐπὶ τοῦ τρούλου τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Ρώμῃ ναοῦ τοῦ Ἁγ. Πέτρου ὑπάρχει ἡ ἑξῆς ἐπιγραφὴ διὰ λίαν μεγάλων κεφαλαίων ἑλληνικῶν γραμμάτων γεγραμμένη:

«Σὺ βόσκεις τὰ ἀρνία. Σὺ ποιμένεις τὰ πρόβατα τοῦ Χριστοῦ».

Πρὸ τῆς εἰς τὴν αἴθουσαν εἰσόδου τοῦ ἐν Παρισίοις μεγαλοπρεπεστάτου θεάτρου τοῦ μελοδράματος ὑπάρχουσι τέσσαρα μαρμάρινα ἀγάλματα νεωτέρας τέχνης. Ἕκαστον βάθρον αὐτῶν φέρει τὸ ὄνομα ἑνὸς τῶν ἓξ κρατῶν μόνον διὰ κεφαλαίων ἑλληνικῶν γραμμάτων γεγραμμένον «Γαλλία, Ἰταλία, Ἑλλὰς, Αἴγυπτος.

Περὶ θαλασσίων λουτρῶν

(συνέχεια)

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας, καθ' ἃς ἐνδείκνυνται τὰ θαλάσσια λουτρά, ἐπιφέρομεν τὰ ἑξῆς:

Διὰ μὲν τοὺς εὐρώστους, καὶ δι' ἐκείνους ὅσοι δύνανται νὰ μὴ κοπιῶσι πολὺ μετὰ τὰ λουτρὰ. ὧραι κατάλληλοι εἶνε ἡ 6η μέχρι τῆς 8ης ἢ 9ης π. μ. ἐν γένει δὲ τὸ πρωῒ ὁπότε καὶ ἡ θάλασσα εἶνε δροσερωτέρα. Διὰ δὲ τοὺς ὀλίγον ἐξησθενημένους καὶ δι' ἐκείνους, ὅσοι ἔχουσι πάντα τὰ ἀναπαυτικὰ μέσα μετὰ τὸ λουτρὸν, ὅσοι δύνανται νὰ λουσθῶσιν ὑπὸ σκιὰν καὶ νὰ μὴ ἐπιδοθῶσιν ἀμέσως εἰς ἐργασίαν, δι' ἐκείνους τούτους δύνανται καὶ ἡ 9η καὶ ἡ 10η καὶ ἡ 11η ὥρα π. μ. νὰ ὦσι κατάλληλοι εἰς λουτρὰ, ὑπὸ τὸν ὅρον καὶ πάλιν νὰ μὴ διαμείνωσι πολὺ ἐν τῇ θαλάσσῃ. Οὗτοι μάλιστα καὶ τὸ γεῦμα αἰσθάνονται νοστιμώτερον, καὶ τὸν ὕπνον τῆς ἡμέρας γλυκύτερον.

Ὁ Gaudet θεωρεῖ τὰς ὥρας ταύτας λίαν καταλλήλους δι' ἅπαντας ἐν γένει τοὺς λουομένους, ὁ δὲ Blot ἀποφαίνεται ὅτι τὰ θαλάσσια λουτρὰ τῆς πρωΐας εἶνε ὠφελιμώτατα εἰς τοὺς εὐρώστους καὶ εὖ ἔχοντας.

Ἑτέρα ὥρα κατάλληλος μᾶλλον διὰ τὴν ἐργατικὴν τάξιν, διὰ τοὺς ἐξησθενημένους, διὰ τὰ παιδία καὶ τὰς ἀδυνάτους γυναῖκας καὶ τὰς νευροπαθεῖς, καὶ μάλιστα εἰς χώρας, ὅπου δὲν ὑπάρχουσιν ἴδια καταστήματα εἶνε ἡ 6η ἡ 7η καὶ ἡ 8η ὥρα μ. μ. καὶ ἐν γένει τὸ ἑσπέρας· διότι τότε ἡ μὲν ἐργατικοὶ δύνανται νὰ ἔχωσι τὸν ἀναγκαῖον χρόνον τῆς ἀναπαύσεως μετὰ τὸ λουτρὸν ἄνευ ζημίας, αἱ δὲ κυρίαι δὲν ἔχωσι νὰ φοβῶνται τὴν βλαβερὰν ἐπήρειαν τοῦ ψύχους, ἥτις ἄλλως ἐμποδίζει εἰς τὸν ἀδύνατον ὀργανισμὸν αὐτῶν τὴν μετὰ τὸ λουτρὸν ἀναγκαίαν ἀντίδρασιν.

Πόσα λουτρὰ πρέπει νὰ κάμνῃ τις τὴν ἡμέραν;—Ἓν γένει ἓν καὶ μόνον· διότι ἡ συνεχὴς καὶ ὑπερβολικὴ ἐπίδρασις τοῦ ψύχους ἐπαναλαμβανομένη συνεχῶς ἐξαντλεῖ τὰς δυνάμεις τῶν λουομένων καὶ μάλιστα, ἂν οὗτοι ἀνήκωσιν εἰς ἀδύνατον κρᾶσιν καὶ δὲν ἔχωσι συνειθίσει καλῶς τὴν ψυχρολουσίαν. Ἡ παρατήρησις αὕτη ἐφαρμόζεται πρὸ πάντων κατὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τῶν θαλασσίων λουτρῶν, ὁπότε καὶ ἡ θάλασσα εἶνε ψυχροτέρα.

Παρ' ἡμῖν, μετὰ 10—12 λουτρὰ, δύναταί τις νὰ κάμνῃ καὶ δύο λουτρὰ τὴν ἡμέραν. Ταῦτα δὲ πρέπει νὰ κάμνῃ πρωΐαν καὶ ἑσπέρας διὰ νὰ δίδηται εἰς τὸ σῶμα ἱκανὸς χρόνος ἀναπαύσεως. Οἱ αἱματώδεις ὅμως, οἱ ὑποκείμενοι εἰς ἐγκεφαλικὰς συμφορήσεις, καθὼς καὶ οἱ λίαν ἐξησθενημένοι, οἱ ὑποχονδριακοὶ, οἱ ἔχοντες πλαδαρὰς τὰς σάρκας καὶ τὸ δέρμα, αἱ χλωρωτικαὶ καὶ αἱ μόλις ἡβῶσαι νεάνιδες, αἱ προδιατιθέμεναι εἰς καταρροὰς, οὐδέποτε πρέπει νὰ κάμνωσι δύο λουτρὰ τὴν ἡμέραν.

Ἐπὶ πόσον δὲ νὰ διαρκῇ ἕκαστον θαλάσσιον λουτρόν;—Ἡ ἡμετέρα θάλασσα ἐπιτρέπει μεγαλειτέραν διάρκειαν τοῦ λουτροῦ ἀπὸ τὰς τῶν ψυχρῶν κλιμάτων· ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνον ἡ θερμοκρασία τῆς θαλάσσης τὸ αἴτιον, ἐξ οὗ ἐξαρτᾶται ἡ ὠφέλεια τοῦ λουτροῦ. Εἴπομεν ὅτι εἶνε προσέτι καὶ ἡ κρᾶσις καὶ ἡ ἡλικία καὶ ὁ βαθμὸς τῆς ἀδυναμίας ἑκάστου λουομένου, καθὼς, ὄχι ὀλιγώτερον, καὶ ἡ διάθεσις, ἣν ἔχει τις εἰσερχόμενος εἰς τὴν θάλασσαν· ἐπίσης καὶ ἡ μεταβολὴ τῆς ἀτμοσφαίρας καὶ ἡ κύμανσις τῆς θαλάσσης. Ποικίλλει λοιπὸν ἡ διάρκεια τοῦ θαλασσίου λουτροῦ ἀναλόγως πάντων τῶν εἰρημένων. Ὁ ἀνήκων εἰς αἱματώδη κρᾶσιν π. χ. δὲν δύναται κατ' οὐδένα λόγον νὰ διαμείνῃ περισσότερον ἀπὸ 5 λεπτὰ ἐντὸς τῆς θαλάσσης· πολλοὶ μάλιστα ἰατροὶ ὅλως διόλου ἀπαγορεύουσιν εἰς τούτους τὴν χρῆσιν τῶν θαλασσίων λουτρῶν. Ἐπίσης οἱ νευρικοὶ νέοι καὶ ἀδύνατοι, αἱ παραπληγικαὶ καὶ χλωρωτικαὶ γυναῖκες, αἱ λεμφικαὶ, τὰ ἀδύνατα καὶ καχεκτικὰ παιδία μόνον 4—6' λεπτὰ δύνανται νὰ μείνωσιν ἀβλαβεῖς ἐν τῇ θαλάσσῃ κατὰ τὰ πρῶτα λουτρὰ, καὶ ἕως 10' λεπτὰ μετὰ 5—10 λουτρὰ, χωρὶς νὰ παύωσι κινούμενοι διαφοτρόπως ἢ κολυμβῶντες. Οἱ χολικῆς καὶ χολιδονευρικῆς κράσεως, καὶ ἐν γένει ὅσοι λούονται χάριν μόνον ἀναψυχῆς καὶ δρόσου, οἱ μὴ πολὺ ἐξησθενημένοι, οἱ γνωρίζοντες νὰ κολυμβῶσι, κατὰ τὰς θερμὰς ὥρας τοῦ Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου δύνανται καὶ ἐπὶ 20' λεπτὰ καὶ ἐπὶ 1'2 ὥραν νὰ διαμείνωσιν ἐντὸς τῆς θαλάσσης· ἀλλ' ἂς ἔχωσι πάντοτε κατὰ νοῦν ἡ δευτέρα φρικίασις δὲν πρέπει νὰ εὕρῃ αὐτοὺς ἐντὸς τῆς θαλάσσης.

Ἐπαναλαμβάνομεν ἐνταῦθα ἐνθυμίζοντες τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν ὅτι τὸ σύντομον, ὅσον τὸ δυνατὸν, θαλάσσιον λουτρὸν οὐδέποτε βλάπτει· τὸ δὲ ὑπὲρ τὸ δέον παρατεινόμενον οὐδέποτε ὠφελεῖ.

Αἰφνίδιαι δυσάρεσοι περιστάσεις. Πρόληψις καὶ θεραπεία αὐτῶν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν λουτρῶν ἐν γένει ἐπέρχονται συνέπειαι δυσάρεστοι, ἐκ τῶν ὁποίων τινὲς δὲν ἀπαιτοῦσιν ἄμεσόν τινα καὶ ταχίστην συνδρομὴν, ἀλλὰ μόνον ἐφήμερον ἢ ὀλιγοήμερον θεραπείαν. Ἀλλ' ὑπάρχουσιν ἕτεραί τινες περιστάσεις δυσάρεστοι, αἵτινες αἴφνης παρουσιαζόμεναι ἀπαιτοῦσι ταχίστην, ὅσον ἐνεστι καὶ ἄμεσον συνδρομὴν ὡς ἐκ τῆς σπουδαιότητος τῶν χαρακτήρων, οὓς παρουσιάζουσι καὶ αἵτινες ἐνίοτε ἔχουσιν ὡς ἄμεσον ἀποτέλεσμα τὸν θάνατον. Τοιαῦται εἶνε π. χ. ἡ λειποθυμία ἢ ἡ συγκοπὴ καὶ ἡ ἀσφυξία, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγεται καὶ ἡ πνιγμονὴ ἢ ὁ καταποντισμός.

Αἱ περιστάσεις αὗται δὲν εἶνε μὲν τόσῳ συχναὶ κατὰ τὰ θαλάσσια λουτρὰ, ἀλλὰ δὲν εἶνε καὶ ὅλως σπάνιαι. Ἐπειδὴ δὲ πάντοτε δὲν εἶνε δυνατὸν δυστυχῶς νὰ ππρατυγχάνῃ εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἰατρός· καὶ ἐπειδὴ εἶνε καθῆκον παντὸς ἑτέρου παρατυχόντος νὰ σπεύσῃ εἰς ἄμεσον καὶ δυνατὴν συνδρομὴν τοῦ πάσχοντος, καὶ ἐπειδὴ εἶνε ἀνάγκη οὗτος νὰ γνώσκῃ τὰ μέσα, δι' ὧν θέλει προσπαθήσῃ νὰ ἐπαναφέρῃ τὸν πάσχοντα ὅσον τάχιον εἰς τὴν ζωὴν, ὅπερ πολλάκις εὐτυχῶς κατορθοῦται διὰ ταῦτα ἐνομίσαμεν ἀναγκαῖον νὰ ὑποδείξωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν τὰ μέσα τῆς θεραπείας τῶν δυσαρέστων περιστάσεων τούτων, ἀφοῦ προηγουμένως εἴπωμεν ἐν ὀλίγοις, ὁποῖαί εἰσιν αὗται, πόθεν κυρίως προέρχονται καὶ ποῖα τὰ κυριώτερα συμπτώματα αὐτῶν. (ἕπεται συνέχεια).

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Κρασία ἀ. ποιότητος γρ. . .	180—192
κρασία δευτέρα . . .	150—170
κόκκινα . . » . .	110—140
ξυνισμένα	40— 90
ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκ. ργ. .	1—1)4
Χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας γρ.	88— 90

τὸ χαλεπικὸν καντάρι.

Πράξεις ὀλίγαι.

(*Μὲ λίραν Ἀγγλίας 132*)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἤρξατο καὶ ἐξακολουθεῖ ἡ ζήτησις θειαφίου πρὸς θειάφωμα τῶν ἀμπελίων. Ὁ κ. Α. Γαλανίδης ὅστις κέκτηται καλλίστης ποιότητος τοιοῦτο μετὰ τοῦ καταλλήλου μηχανήματος, παρέχει μεγάλας εὐκολίας εἰς τοὺς μὴ δυναμένους νὰ τὸ πληρώσωσιν ἤδη. Πρὸς περισσοτέραν δὲ εὐκολίαν τῶν χωρικῶν ἔστειλεν ἀρκετὴν ποσότητα εἰς τὸ χωρίον Λιμνάτι, ὁπόθεν δύνανται τὰ γειτνιάζοντα χωρία νὰ ζητῶσι παρὰ τοῦ ἐκεῖ. Χρηστοφῆ Δεκατρῆ. Σπεύσατε διότι πλησιάζει νὰ λείψῃ.

Τύποις ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ.